

OPONENTNÍ POSUDEK
LÁZNĚ REZEK

autor / diplomant: Bc. Barbora Havelská, **název diplomové práce:** Lázně Rezek
vedoucí práce: doc. Ing. arch. Dalibor Hlaváček, Ph.D., **oponent práce:** MgA. Markéta Zdebská
akademický rok / semestr: 2023 – 24 / letní, **ústav:** 15128 Ústav navrhování II.

zadání diplomové práce (zdroj: portfolio diplomanta)
„Revitalizace klimatických lázní na Rezku v Novém Městě nad Metují“

NÁVRH HODNOCENÍ
B

V Praze dne 31. 5. 2024 zpracovala
MgA. Markéta Zdebská

Babara si v rámci diplomního projektu vzala za úkol revitalizaci a přístavbu lázeňského komplexu na Rezků. Je to místo s bohatou historií, na kterou práce přirozeně navazuje.

Studentka uvádí téma projektu a zasazuje jej do širšího, jak historického, tak mezinárodního kontextu a doplňuje jej popisem lokálního vývoje. Základní struktura práce i samotného návrhu je logická a čitelná. Je také příjemně a přehledně graficky zpracována.

Bára reviduje stav vegetace, které návrh dává jasný signál, že zde zázemí pro lidskou existenci dává smysl a příroda se mu má otevřít. Dochází tedy k ustoupení hranice lesního porostu a odstranění vzrostlých stromů, které již zcela zahalovaly starou kapli. Ta má dále sloužit jako místo k zastavení a tak je výhodné ji odkrýt zraku kolemjdoucích.

Jako fakt, ale i jako určitou hodnotu a citlivost ke krajině lze přijmout řešení dopravy v klidu, které spočívá v jeho odsunu na okraj nedaleké obce. Návštěvníci se k lázním zkrátka vlastním autem nemají dostat, v rámci pobytu je odveze obsluha lázní. Pohyb aut se tak minimalizuje a návštěvníci mají o to větší klid. Předpokládám pak, že servisní vozy budou disponovat tichým elektrickým pohonem.

V předloženém projektu Barbora dále přehledně a logicky vyhodnocuje stávající objekty, které citlivě očišťuje a doplňuje je současnou architekturou lázeňského provozu. Vytvoření patřičného kontrastu starého a nového dává smysl.

Jak z pohledu urbanismu, tak z provozního hlediska **považuji za chybné nedokončení ambitu, který se pro lázeňský provoz vysloveně hodí. Bez něj zde vznikají zbytečně dlouhé provozní vazby, které neskýtají žádnou další výhodu.**

Osa areálem, jako jedno ze základních koncepčních rozhodnutí, je poněkud nedotažená a nelze ji tedy zřetelně vnímat. Cesta se totiž směrem dolů ztrácí ve „vstupní hale“ a mizí v restauraci. Zůstává z ní tedy schodiště do meditačního altánu, jako přímá cesta vzhůru. **Ostatně konkrétní využití a proporce místnosti č. 28, deklarované jako vstupní hala, by bylo vhodné blíže objasnit.** Z mého pohledu naznačuje dílčí bezradnost v uspořádání provozu tak, aby skutečně nabízel vše, co nabídnout může, což vyslovuji s vědomím toho, že je to v adaptaci složitější úkol, než v novostavbě.

Formu altánu lze chápat a přijmout, byť například **díru na strom považuji za mylnou. Stromy jsou všude okolo a kontakt s vegetací je tedy všudypřítomný.** Zde by tak mohlo být zajímavější mít možnost větší zastřešené plochy v exteriéru, např. pro skupinové cvičení nebo meditaci za deště, kterou poněkud formální umístění díry ve střeše a snaha o prolnutí vegetace do objektu, efektivně ruší.

Bára si vybrala krásné, byť na diplomovou práci poněkud drobné téma a tak by mohlo být místy detailněji zpracované. Jako slabší, ať nedotaženou vnímám například materializaci v interiéru, obzvláště atmosféra baru působí poněkud nejasně. **Stálo by také za hlubší úvahu, proč je bar odsunut do jakéhosi salónku, kam je doslova vtlačen, a zbytek restaurace je tak bez přímého a přirozeného kontaktu s obsluhou, přičemž forma intimního salónku schází.**

Téma soukromí je trochu problematičtější i v rámci hotelových pokojů v přístavbě, které mají mít společně využívaný exteriér. To však znamená, že je z ložnic vidět například na opalující se slečnu, ale hlavně je zvenku vidět velmi intenzivně do ložnic a myslím si, že neobstojí říct, že si každý může zatáhnout závěs. Na to se v některých situacích host soustředit nechce, nebo nemůže, ale rozhodně se může v rámci takového uspořádání dostat do opravdu velmi nežádoucí a dost nepříjemné situace.

Obecně velmi oceňuji ambici znovu vdechnout život místu, které již má svou minulost. Je to zcela jistě jedna z cest v rámci udržitelného stavění a věřím, že bude Bára ve své budoucí praxi pracovat i nadále citlivě a kontextuálně a některá koncepční a provozní témata bude podrobněji promýšlet.

Přeji mnoho úspěchů!